

prašati gg. profesorjev, kako stoji kaj z njihovim otrokom. Nikdar pa se naj stariši ne zanesejo na to, kar jim sin poroča, kajti dokaj znano je, da se dijak rad preceni v svojem znanju, in da skuša na vse mogoče načine svojo lahkomišelnost in nemarnost prikriti ali opravičiti. Ako učeniki razsodijo, da deček ni za študiranje, potem pa le hitro domov z njim, da se ne spridi. Nikdar naj se otrok ne sili k daljnemu učenju, če nima sam veselja, ker potem ne bo izhajal in zadušeni študenti so neka zmes, ki ni za svet, ker so za vse sposobni, le za dobro ne.

Dijak pa bi se naj tudi likal po svojem obnašanju. Zato nastopi za gospodarja in gospodinja še nadaljna dolžnost, da pazno gledata na to, da so njuni dijaki poštene v govorjenju in vedenju. Nikdar se ne sme pripuščati, da bi kleli, zmerjali ali celo nesramno govorili. Seveda morata gospodar in gospodinja sama lep izgled dati. Ravno tako se mora paziti, da med dijaki ni prepira in sovraštva, še manj, da bi bili surovi in robati ali da bi se med seboj pretepali. Strogo se ima nadzorovati, da se sramežljivo oblačijo in slačijo in da vsak leži v svoji postelji, da v sobi vlada mir in tišina, kakor hitro se luč ugasne. Kedar dijaki od stanovanja odhajajo in prihajajo domov, morajo spodobno pozdraviti in stopivši v sobo se odkriti; v sobi ne sme nihče klobuka na glavi imeti. Gospodar ali gospodinja naj noben dan ne pozabita opominjati, da se dečki lepo počesejo, oblačilo in obutej dostojno osnažijo in naj pazita, da raztrgani ali z oblačilom brez gumb v šolo ne hodijo, kajti še tako borno oblačilo, če je sešito in snažno, je lepo, nasproti pa oblačilo iz dragega blaga in po najnovejših vzorcih vrezano, ni lepo, če ni osnaženo.

Da pa bodo dijaki zadovoljno prejeli opmine svojih gospodarjev ali oskrbnikov, je treba, da stariši svojim otrokom ubogljivost strogo zabičajo, seve da morajo tudi oskrbniki se svojim obnašanjem in skrbjo to spoštovanje zaslužiti in čuvati.

Pripomniti še bi bilo, da dijak ne sme nikdar brez vedenja svojih starišev stanovanja izpremeniti. Preden pa stariši v prese-litev privolijo, naj se dobro prepričajo o razlogih, ki vodijo njihovega sina, da hoče imeti drugo stanovanje.

Dopisi.

Orehova ves pri Mariboru. V začetku novembra preteč. leta je bila tukaj volitev občinskega odbora, katera je v kljub pritisku nemškutarjev vendar za Slovence ugodno izpadla. Od nasprotnikov bili so samo v III. razredu štirje odborniki, katerih so mi samo domače imena znana namreč: hotinski Cesar, Gril, Luka in Gluhak. »Sama pravcata grmanska kri!« Ravno ti izvoljenci pa s to volitvijo niso bili zadovoljni ter so uložili proti taisti ugovor, kateremu je gosposka ugodila in volitev razveljavila. Gospod urednik! To je bilo veselje, in Vam je še gotovo znano, da je tudi »Marburgerca« takrat svoje veselje trobila po svetu s pristavkom, da, »kedor se nazadnje smeji, se najbolje smeji.«

Vršila se je potem nova volitev dne 23. aprila t. l. — Tukaj je bilo agitacije od nemškutarjev, da je kaj. Cesar, namreč hotinski, je kar zunsaj poslušal glasovanje, in ko je razvidel, da propade, jo je popihal, ne da bi svojim ljubljencem ali sebi glasove oddal. Razglas o izidu volitve je nemškutarje tako presenetil, da so jo koj tihoma brez »hajlanja« popihali. Tudi Gril in Luka, katera sta bila v komisiji, sta odšla, predno sta podpisala volilni zapisnik. Saj si lahko mislite gospod urednik! da mora biti to jeza, ker so tokrat bili sami izvrstni narodnjaki izvoljeni in nobeden onih že imenovanih. Seveda, zvite buče v svoji ogorčenosti tudi tokrat niso mirovale ter so mislili zopet na rekurz, katerega jim je baje njih ljubljenc

g. tajnik okrajnega zastopa E—tz tako slabo sklampfal, da ga je seveda vis. namestnika morala odbiti. Temu g. tajniku bi priporočal, da, preden zopet kedaj kakšni rekurz pregreši, da se poprej dobro pouči o občinskem volilnem redu. Nemila usoda je torej tako hotela, da se je dne 9. avg. t. l. izmed 12 izvrstnih narodnih mož izvolil enoglasno zopet od »rekurzmaherjev« imenovani »naš ljubi gosp. Franc Pišek« za župana, svetovalec gosp. Franc Primec, krčmar, Anton Lobnik in Jan. Žigart. — Gg. »rekurzmaherji«, kaj pa sedaj rečete in ti »Marburgerca«? Kedo se najbolje smeji? Gotovo ti, ker so tvoji pristaši tako sramotno propadli. Veste gospod urednik! »rekurzmaherji« bi še vse prenesli; tudi ta usodepolni udarec, samo, da bi tega presnetega njih ljubečega in Vam tudi dobro znanega Franca Pišek-a v odboru ne bilo in še zraven župan. To je pač smola! Ta jim pač marsikatero nemškutarske ugodnosti pristrže. Gg. rekurzmaherji! Kaj pa bode s kraj. šol. svetom? Ali se ne maje tudi stolec gospoda načelnika Grila? Svetujem Vam gg. rekurzmaherji, da, ker vas sedaj po jako napornem brezuspešnem delovanju gotovo glava boli, mogoče tudi soudje, ne iti v toplice, ker bi se vsled vroče vode znala nesreča zgoditi. Bolje je, da greste v Dravo nekje pri Mariboru, da vas lahko tam oni gospod, kateri vam je »schneidig Rekurs« napravil, z milom nažajfa in umije, potem pa kličite miserere, nikoli več ne bomo sedeli v občinskem odboru, kajti sedaj so prišli novi, mladi možje na krmilo, kateri se ne bodo dali v kozji rog vgnati. Dobropoljski.

Sv. Trojica v Slovenskih goricah. (V prevdarek) Mi spimo narodno spanje. Nad nami kakor strupena jesenska megla se vali duh odpadnikov slovenskega jezika, oni plovejo nad nami kot nočne ptice, a mi spimo mirno in brezskrbno. V mislih imam občinske predstojnike trojiške župnije, katerih je ravno pol ducata, pa le samo jeden, čujte ljudje božji! samo jeden se je ostal zvest svojemu narodu. Zavednega narodnjaka mora srce boleti, ko vidi, da hodijo možaki nasprotnega kopita na čelu slovenskih občanov. Jeden pravi, da je hodil svoj čas v Mariboru v štrti »klas«, in tam je slovensko pisati popolnoma pozabil — Smešno! Ako ga kedo opozori, naj slovensko piše, se bo odrezal: »če pa najne nemrem«.

Drugi piše tako nemščino, da se mu vse smeje, a on je ponosen na to ter pravi, da za nobeno stvar tega ne opusti, ker ga gospoda bolj zaradi tega obraja. Mar bi ne bilo bolje uradovati v slovensčini, katero zna, kakor pa v nemščini, če je ni zmožen. Nemški listi nas pa zasmehujejo, imajo nas za narod, ki je na nižji stopinji kakor so oni. Z ozirom na naše nemškutarje je tukaj res tako. Zakaj? Ker spimo! To je žalostno za nas! Ob času volitev niti na volišče ne gremo ter tako pripravimo zagrizenim narodnim nasprotnikom lahek korak na krmilo občine. Predragi! Vzbudimo se! pokažimo, da nam narodna čast ni deveta briga in ne udajmo se tako sramotno nemškutarjem. Od mož, kateri bero skrajno brezverske časopise kakor so: »Marburgerca« in »Štajerca« pač nimamo nič modrega pričakovati. Na delo torej! na delo za narod! Trojiški.

Iz Spod. Sv. Kungote. Spoštovani gospod urednik! Prosim Vas, dovolite tudi meni vsaj nekoliko besed zapisati iz naše župnije. Opisati Vam moram naše razmere, kakšne so bile nekdanj in kakšne so sedaj. Mir, kakšnega si povsod želimo, vladal je tudi nekdanj pri nas, ali sedaj je vse drugače. Odkod pa to, vprašal bo marsikdo. Od tistega časa, odkar je prišel k nam že znani posil-nemški Ahitsch za učitelja, ni več žalibog nobenega miru. Razširil je povsod lažnjivega »Štajerca« in s tem napravil sedaj mnogo sovraštva. Bil je tudi pisar pri občini Gradiška. Zato, da je sedel dobro uro pri pisanju, dobil je vina in jedi, kolikor je hotel. Ali s tem ni bil zadovoljen, zahteval je še denar. V št. 17 »Štajerca« beremo različne nelepe

napade na našega velezaslužnega, že nad 42 let županujočega Tomaža Krambergerja. Pravi pa v »Štajercu«, da naš župan ne vidi pisati po večni luči. Bistroumnež (?), zvečer v mraku ne vidi niti otrok pisati, ne 77 let stari človek. Naš gospod Ahič bi nam nemara tudi rad ceste popravil, zaradi tega pa piše o njih. Mi ti odgovarjamo, ceste si mi moramo popraviti sami, tebe ne brigajo nič, ti se brigaj le za svoje reči. Kar se mosta tiče, pa ti povemo, da so se že trudili občinski možje z župani vred, da bi most popravili, a predno ne dobimo Pesnice regulirane, prej ne moremo postaviti mosta. Povemo ti, ker imaš navado, da se pozno v noč vračaš domu: Pazi še torej nekoliko časa, da se kje pri mostu ne spodtakneš in ne strbunkneš v Pesnico in se potopiš s »Štajercem« vred, ali da si pri padcu vsaj ne odgrizneš kos svojega jezika. Nadalje trdiš v slabournem »Štajercu«, da imamo slabo opravljena šolska poslopja. Tega pa ne veš, da mi kmetje vse to težko plačujemo. Kar pa je potrebno, to pa itak popravljamo in tudi bomo popravili. V posmeh postavljaš tudi celo faro pred svetom zaradi orgel, praviš tudi, da nimamo stolpne ure, da se njeni kazalci nič ne spreobračajo. Je pač tako kakor ti, ki vedno trdiš, da bi se rad rešil naše fare, pa vendar rad tu ostaneš, kakor oni kazalec na uri. Da je pri vsem tem treba denarja, tega pa ti ne premisliš. Daj ga pa ti, kajti kdor zna izvrstno napaditi, mora tudi znati pomagati. Mi kmetje ti povemo, tak človek kakor si ti, se naj skrbi za svoje reči. Ali si že skušnjo naredil? Enkrat ti je trda sla, kaj? Pa se tako pametnega delaš!

Dragi mi kmetje, zapomnite si, kar vam povem: Povsod vržite »Štajerca« iz hiše, »Naš Dom« in »Slov. Gospodar« pa v hišo, ako hočete, da se vrne ljubi mir zopet nazaj v našo faro. Tisti, ki je razširjal »Štajerca«, ni naš prijatelj in prej ne bo miru, dokler ne bo iz vsake hiše vržen tudi njegov list. Na noge torej, dragi kmetje, mladeniči in dekleta, ako je vam količkaj za mir v fari, glejmo, da bomo v kratkem lahko rekli tudi o naši fari: »Izgnali smo ga mi — iz kungotške fare vsi, — zatorej Štajerc! le nazaj — le nazaj v nemčurski raj.

V imenu mnogih iz Dobrenja.

Sv. Lenart nad Veliko Nedeljo. Politični shod, katerega je tukaj priredilo 30. avg. katol. slov. politično društvo »Sloga« iz Ormoža, je prospel prav imenitno in vsestransko povoljno. Nedogledno število kmečkih vdeležencev od blizu in od daleč je z največjo pazljivostjo poslušalo zanimiva poročila gospoda dvornega svetnika in državnega poslanca dr. Ploja, kateri je prav v poljudni besedi razlagal, kako se dela v državni zbornici in za katere »paragrafe« v prid slovenskega kmeta si je posebno on s tovariši prizadeval. Ti zakoni, katerih namen in važnost je g. dvorni svetnik temeljito razjasnjeval, so: pristojbinski zakon, odprava mitnic, zakon za skrajšanje vojaške dolžnosti na dve leti, zakon o ustanovnih zadrugah, zakon proti pijančevanju. Nadalje še omenja gospod državni poslanec trgovinske nagodbe z Ogrsko ter kaže dosedanjo krivično razdelitev plačil k skupnim državnim potrebam, na kar zakliče on kakor vsi navzoči: »Proč od Ogrov! plačujmo vsaki svoje!« V sklepu svojega poročila pa je privoščil gospod dvorni svetnik par besedi še onim ptujskim »prijateljem« kmečkega ljudstva, katerih ljubezen se je zadnja leta začela precejati skozi »gfitno kroto«, ter je v odkritosrčnih besedah kazal podle namene teh gospodov, opominjajoč slovenskega kmeta, naj se nikdar in nikjer ne da preslepiti tem sladkoslinim izdajčam poturicam okolu »Štajerca«, ampak naj se marljivo poprime dobrih slovenskih časnikov: »Slovenskega Gospodarja«, »Našega Doma« itd. ter naj se z vso odkritosrčnostjo oklene sinov, ki so njegove krvi, njegovega mišljenja, ki imajo zanj in za njegove težnje srce, pa tudi voljo za slovenskega kmeta delati, živeti in umreti.

Nato nastopi kmet Novak iz Trgovišča ter prosi, naj bi državni poslanci skrbeli, da se da zdatnejša in hitrejša podpora posestnikom, katerih vinogradi so uničeni. Dr. Ploj odgovori, da so se potegovali slovenski poslanci za izdatno podporo, posebno revnim Haložanom, a da so ravno tukaj spet pokazali ptujski gospodje, kaki prijatelji so kmet-skemu ljudstvu, kajti od 100 000 K, katere so izprosili slovenski poslanci v podporo ubogim Haložanom, so potegnili ravno ti ptujski gospodje s pomočjo vsenemških poslancev dobro polovico v svoj žep.

Ker deželni posl. g. Hočevar vsled boleznini ni prišel na shod, nastopil je mesto njega vrli Središčan gospod Kolarič ter v znesenih besedah govoril o namenu in velikem pomenu kmetijskih zadrug. »Saj smo mi, slovenski kmetje, zvečer še pozno v mraku z a d n j i na polju pri težkem delu, in jutraj nas zopet ravnotam prve pozdravlja jutrajna zarja, — zato pa imamo pred Bogom in ljudmi pravico zahtevati, da se nam gmočno stanje vsaj toliko zboljša, da bomo lahko živeli« — tako je sklenil vrli govornik svoj navdušeni govor. Obema govornikoma se je izrekla burna zahvala ter priznanje za njiju trud.

Sedaj pa je stopil na oder predsednik »Sloge«, gosp. dr. Ivan Omulec ter je z vrlo spretnostjo in s pristno mu šaljivostjo razlagal in predlagal celo vrsto resolucij, ki so bile vse enoglasno ter z nepopisnim navdušenjem sprejete in sicer:

1. naj se vpelje splošna, enaka in neposredna volilna pravica ter naj se odpravi dosedanja krivična volilna pravica v deželni zbor;
2. naj se nastavijo uradniki, zmožni slovensčine, naj se vpeljejo pri vseh naših uradih dvojezični napisi in pečati;
3. naj se davek pobira še le takrat, kadar je kmet žito spravil ter se v vojake kliče še le po mlatitvi;
4. naj se nam da vsaj ena meščanska in obrtna šola za naš okraj v Ormožu;
5. naj se loči slovenski del Štajerske od nemškega dela ter naj dobi slovensko samoupravo;
6. naj se ustanovi slovensko vsenčilišče in nad-sodišče v Ljubljani. Nato je gospod predsednik »Sloge« pozval navzoče k trikratnemu »živijo« na presvitlega Vladarja ter zaključil zborovanje.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje v Studenicah.

»Katol. politično društvo za slovenjebistriški okraj« zboruje dne 6. septembra 1903 ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Koropca v Studenicah. Govorili bodo: 1. G. Fr. R o b i č o državnem političnem položaju; 2. gosp. J. R o š k a r o deželni politiki štajerski z ozirom na Slovence; 3. g. Fr. M l a k a r o razmerah domačega okraja; 4. g. M. M e d v e d o slovenskem uradovanju ces. kr. in drugih uradih. Zborovanja se naj vdeležijo vsi zavedni kmetje slovenjebistrškega okraja!

Imenovanje. Profesorjem veronauka na mariborski realki je imenovan čast. gosp. Anton J e r o v š e k. Začasnim učiteljem na drž. gimnaziji v Pazinu je imenovan g. A. M a j ž e r.

Mariborske novice. Genovef Bračič, ki je ukradla bišniku Alojzu Cehner hranilno knjižico glasečo se na 824 K, je prijela v četrtek, dne 27. m. m. žandarmarija. 200 K je že bila vzela iz hranilnice. — V Gradcu se je ustrelil v četrtek, dne 27. t. m. zasebni uradnik Jožef Mašauer iz Maribora. Vzrok samomora ni znan. — Posestniku J. Obran iz Moškajnc je bil minolo soboto ukraden konj iz hleva »pri zlatem konju«. Ostal je v hlevu star, pohabljen konj, katerega je tat ostavil. — Posestnik Jurij Golob od Št. Janza

na Drav. polju je zgubil minolo soboto denarnico 780 K. Toda našel jo je pošten človek, kateri jo je oddal na policiji, kjer je dobil lastnik zopet denarnico proti izplačanju najdenine. — V tukajšnjem policijskem zaporu se je hotel minoli petek obesiti 61letni pisar Martin Hirscher iz Gradca. Zaprl so ga, ker je pijan ležal na ulici. — Okrožno sodišče išče 30 letnega krojača Mihaela Paven iz Rač, ki je bil zaradi tatvine obsojen na tri mesece ječe, toda je ušel, predno je nastopil kazen. —

Iz pošte. Poštni pot pošte v Ivanjcih bode obiskal od 1. septembra tudi Ivanjšovce. — Imenovan je poštним pomožnim uradnikom v Celju g. Albert Kandolin, brzojavni in poštni upravitelj.

Umrla je v Zagrebu soproga sevniškega nadučitelja, gospoda Josipa Mešiček, gosa Irma Mešiček. — Dne 21. avg. je umrla na Francoskem g. Karol Slekovec, sin g. nadučitelja Slekovca v Jarenini. — Umrla je v Pilstanju 83 let stara Marija Pirh, bivša oskrbnica rajnega gospoda župnika Lenarčiča. Bila je svoj čas velika dobrotnica ubogih. N. v m. p.! — Pri Sv. Tomažu pri Ormožu je umrla dne 27. avg. gosa Doroteja Škrlec, bivša c. kr. poštarica, posestnica in gostilničarka. Pogreb se je vršil 20. avg. ob obilni vdeležbi. N. v m. p.! — V Mariboru je umrl trgovec Artur Weingerl.

Obpravnavo v Mariboru. Pri tukajšnjem okrožnem sodišču se je zagovarjal gostilničar Vincenc Möslar iz Pragerskega, ker je vrgel delavca Peitlerja iz gostilne, da se je isti poškodoval. Möslar je bil obtožen zavoljo telesne poškodbe, toda je bil oproščen. — Oproščen je bil tudi nadučitelj iz Cezanjevec gospod Fr. Šneider, ker je baje neko deklico tepel. Pri obravnavi se je izkazalo, da je bil po krivem zatožen, da ni deklice tepel. Zdaj se bosta morali zagovarjati pred sodnijo mati in hči zaradi krive izpovedbe.

V komisijo za pridobinski davek za okraje Maribor, Sv. Lenart, Slov. Bistrica so bili dne 19. avg. izvoljeni udom sledeči gg.: IV. razred: Matija Čagan, trgovec v Studencih pri Mariboru, Mihael Serne, trg. v Rušah; kot namestnika: Rudolf Bračko, gostilničar v Št. Ilju v Sl. gor., Mihael Turner, gostiln. v Framu. III. razred: Karol Sima, trg. v Peklu pri Poljčanah.

Bratuša je že najdeno deklico spoznal kot svojo hčer. Ko se mu je reklo, da so njegovo hčer našli, se je izrazil: »Saj sem vedel, da bode tako prišlo.« Zakaj je Bratuša umor priznal, čeravno tega ni storil, to bode dognala obravnava.

Otvoritev in blagoslovljenje Žigertovega stolpa se vrši na slovesen način v nedeljo, dne 6. septembra ob vsakem vremenu po sledečem vspredu: 1. skupni odhod mariborskih, ruških in drugih vdeležencev točno ob 7. uri zjutraj iz Ruš. Komur so pota znana, lahko pride seveda čez Sloven. Bistrico, Polskavo, Hoče itd. Iz Framu pa je pot itak zaznamovana. Kdor hoče v Rušah prenočiti, mora dva dni prej naznaniti. 2. Slovesna sv. maša, katero daruje čast. g. dr. Ant. Medved ob 10. uri v cerkvi sv. Aneha. Pela se bode Miklošičeva maša za moški zbor in pevci se prosijo, da prineso seboj note ter pomagajo peti. 3. Ob polu 12. uri odhod k pol ure oddaljenemu stolpu, ki se blagoslovi in otvori. 4. Petje, godba in prosta zabava. Pri Sv. Anehu in stolpu bodo dobre krčme, za želodec pa naj vsak sam skrbi. Vsi Slovenci na zelenem Pohorju in iz drugih, lepih slovenskih krajev, ki Vam je kaj mar za krasno našo zemljo, ki Vam bije srce za planinski svet in Vi vsi predragi udje »Podravske podruž. slov. plan. društva«, pustite ta dan vse muke in skrbi doma za pečjo ter prihitite uživati nedolžno veselje na planine. Iz vsega srca Vam kličemo: prid' vrh planin, nižave sin!

Odlikovanje. Nadučitelju v pokoju in častnemu občanu občine Remšnik g. Janezu Vezjak je podelilo graško namestništvo častno medajlo za 40letno zvesto službovanje.

Zaročil se je g. dr. M. Murko, prof., na graški univerzi z gđc. Jelo Sernečev, hčerjo g. dr. Serneca v Celju.

Važno za sadjerejce v okolici Maribora. Od 15. avgusta naprej se mora vsakdo, kdor nese sadje na trg, izkazati s certifikatom podpisanim od župana, od kod ima sadje, sicer se mu isto odvzame in prodajalec se naznani sodniji.

Novo „politično društvo“. Za gornjeradgonski in ljutomerski okraj se je ustanovilo novo politično društvo, s sedežem pri Sv. Križu pri Ljutomeru. Pravila so že potrjena. Ustanovni shod bo v kratkem.

Orehova vas. Franc Pečovnik, hud pristaš »Štajerca«, je udaril v nedeljo, dne 30. avg. ženo gostilničarja Primca brez vsakega povoda po glavi tako močno, da so morali poslati po zdravnika v Maribor. Posilinska omika! — Znani Gril, bivši kandidat za župana, se je povodom shoda jako nervozno obnašal. O tem pa še poročamo.

Občinski odbor v Orehovi vasi obstoji iz sledečih mož: župan Pišek Franc, svetovalci: Primc Fr., Lobnik Ant., Žigart Janez; odborniki: Horvat Janez, Klinc Jan., Kopše Ant., Gojčič Anton, Pungartnik Franc, Fanel Janez, Divjak Miha, Faleš Jakob. — Sami vrli, pošteni možje, ki bodo vedno delovali v blagor in procvit domovine.

Slovenski ne zna. Gosp. Josef Wutti trgovec v Slov. Gradcu, ne zna slovenski! Tako je izjavil pred kratkim, ko mu je hotel sodnijski sluga dostaviti slovenski poziv. Kaj bo sedaj? Gosp. Josef Wutti ne razume slovenski! Slovenci bi pa tako radi pri njem kupovali, a gospod ne razume slovenski. Smola, toda ne za Slovence, ampak za Wuttija, ki ne razume slovenski!

Št. Ilj v Slov. gor. Tukaj je razpisana služba c. kr. poštarja. Na razglasu, kateri je pisan samo v nemškem jeziku, smo zapazili, da se ne zahteva, da bi naj bil imenovan uradnik vešč obeh deželnih jezikov. Dovoljemo si vprašati slavno c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu, zakaj ne skrbi, da bi se postavil na to mesto tak poštar, kateremu ne bode slovenska beseda tuja in nerazumljiva? Zdaj imamo gospodično, katera nas čudno gleda, ker ne razume slovenskega jezika, da celo beseda pismo ji je popolnoma nerazumljiva. Če kedo vpraša po pismu, ga nekaj časa gleda, potem pa ga vpraša, zakaj ne pove nemški. Zaradi tega mi zahtevamo, da se na to mesto postavi uradnik, vešč obeh deželnih jezikov.

Od Sv. Ilja v Slov. gor. se nam še piše: V četrtek, dne 27. avg. je bil za nas obmejne Slovence velepomemben dan, veleznamenit pa tudi za celo našo Slovenijo. Vršila se je namreč v Št. Iljski občini občinska volitev, in Slovenci smo zmagali. Že pred tremi leti so pri volitvi Slovenci vrlo delali, a so propali, ker nedostajalo jim je odločnega in vstrajnega voditelja. Za to dobo pa nam je sam Bog podaril nad vse izbornega vodjo v osebi č. g. Roškarja. Le njegovemu energičnemu delovanju se imamo zahvaliti za dober izid. Predvsem pa so tudi hvale vredni naši zavedni možje volilci, kateri so v tako velikanskem številu prišli volit ter so se s tem činom osvobodili iz krempljev naših od vseh vetrov pritepenih nemčurjev. Izvoljeni so v III. razredu odborniki gg.: Cimperc Fr., Freiham Fr., Tisler Miha, Ferik Josip; namestnika: From Rupert in Potočnik Franc. V II. razredu nasprotniki: Fišereder, bivši župan v Št. Ilju, Repnik, bivši župan v Cirknici, Gierlinger, Rudolfer, namestnika pa: Flucher K. in Sadu F. V I. volilnem razredu gg.: Thaler Fr., Swaty Karol, Celcer Franc, Bauman Janez, namestnika: Bračko Rudolf in Lamežnik Josip. — Ko se je razglasilo, da so slovenski kandidatje prodrli tudi v I. razredu, bilo je veselje zmagoslavja na naši strani nepopisno. Videli sem kmeta, ki se je jokal veselja, objemali so se kot bratje, prepevali pa napivali in veselja poskakovali. Ko pa nam je dični naš vodja spregovoril tudi

Nato nastopi kmet Novak iz Trgovišča ter prosi, naj bi državni poslanci skrbeli, da se da zdatnejša in hitrejša podpora posestnikom, katerih vinogradi so uničeni. Dr. Ploj odgovori, da so se potegovali slovenski poslanci za izdatno podporo, posebno revnim Haložanom, a da so ravno tukaj spet pokazali ptujski gospodje, kaki prijatelji so kmet-skemu ljudstvu, kajti od 100 000 K, katere so izprosili slovenski poslanci v podporo ubogim Haložanom, so potegnili ravno ti ptujski gospodje s pomočjo vsenemških poslancev dobro polovico v svoj žep.

Ker deželni posl. g. Hočevar vsled boleznini prišel na shod, nastopil je mesto njega vrli Središčan gospod Kolarič ter v znesenih besedah govoril o namenu in velikem pomenu kmetijskih zadrug. »Saj smo mi, slovenski kmetje, zvečer še pozno v mraku z a d n j i na polju pri težkem delu, in jutraj nas zopet ravnotam prve pozdravlja jutrajna zarja, — zato pa imamo pred Bogom in ljudmi pravico zahtevati, da se nam gmočno stanje vsaj toliko zboljša, da bomo lahko živeli« — tako je sklenil vrli govornik svoj navdušeni govor. Obema govornikoma se je izrekla burna zahvala ter priznanje za njiju trud.

Sedaj pa je stopil na oder predsednik »Sloge«, gosp. dr. Ivan Omulec ter je z vrlo spretnostjo in s pristno mu šaljivostjo razlagal in predlagal celo vrsto resolucij, ki so bile vse enoglasno ter z nepopisnim navdušenjem sprejete in sicer:

1. naj se vpelje splošna, enaka in neposredna volilna pravica ter naj se odpravi dosedanja krivična volilna pravica v deželni zbor;
2. naj se nastavi uradniki, zmožni slovensčine, naj se vpeljejo pri vseh naših uradih dvojezični napisi in pečati;
3. naj se davek pobira še le takrat, kadar je kmet žito spravil ter se v vojake kliče še le po mlatitvi;
4. naj se nam da vsaj ena meščanska in obrtna šola za naš okraj v Ormožu;
5. naj se loči slovenski del Štajerske od nemškega dela ter naj dobi slovensko samoupravo;
6. naj se ustanovi slovensko vsenčilišče in nad-sodišče v Ljubljani. Nato je gospod predsednik »Sloge« pozval navzoče k trikratnemu »živijo« na presvitlega Vladarja ter zaključil zborovanje.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje v Studenicah.

»Katol. politično društvo za slovenjebistriški okraj« zboruje dne 6. septembra 1903 ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Koropca v Studenicah. Govorili bodo: 1. G. Fr. R o b i č o državnem političnem položaju; 2. gosp. J. R o š k a r o deželni politiki štajerski z ozirom na Slovence; 3. g. Fr. M l a k a r o razmerah domačega okraja; 4. g. M. M e d v e d o slovenskem uradovanju ces. kr. in drugih uradih. Zborovanja se naj vdeležijo vsi zavedni kmetje slovenjebistrškega okraja!

Imenovanje. Profesorjem veronauka na mariborski realki je imenovan čast. gosp. Anton J e r o v š e k. Začasnim učiteljem na drž. gimnaziji v Pazinu je imenovan g. A. M a j ž e r.

Mariborske novice. Genovef Bračič, ki je ukradla bišniku Alojzu Cehner hranilno knjižico glasečo se na 824 K, je prijela v četrtek, dne 27. m. m. žandarmarija. 200 K je že bila vzela iz hranilnice. — V Gradcu se je ustrelil v četrtek, dne 27. t. m. zasebni uradnik Jožef Mašauer iz Maribora. Vzrok samomora ni znan. — Posestniku J. Obran iz Moškajnc je bil minolo soboto ukraden konj iz hleva »pri zlatem konju«. Ostal je v hlevu star, pohabljen konj, katerega je tat ostavil. — Posestnik Jurij Golob od Št. Janza

na Drav. polju je zgubil minolo soboto denarnico 780 K. Toda našel jo je pošten človek, kateri jo je oddal na policiji, kjer je dobil lastnik zopet denarnico proti izplačanju najdenine. — V tukajšnjem policijskem zaporu se je hotel minoli petek obesiti 61letni pisar Martin Hirscher iz Gradca. Zaprl so ga, ker je pijan ležal na ulici. — Okrožno sodišče išče 30 letnega krojača Mihaela Paven iz Rač, ki je bil zaradi tatvine obsojen na tri mesece ječe, toda je ušel, predno je nastopil kazen. —

Iz pošte. Poštni pot pošte v Ivanjcih bode obiskal od 1. septembra tudi Ivanjšovce. — Imenovan je poštним pomožnim uradnikom v Celju g. Albert Kandolin, brzojavni in poštni upravitelj.

Umrla je v Zagrebu soproga sevniskega nadučitelja, gospoda Josipa Mešiček, gosa Irma Mešiček. — Dne 21. avg. je umrla na Francoskem g. Karol Slekovec, sin g. nadučitelja Slekovca v Jarenini. — Umrla je v Pilstanju 83 let stara Marija Pirh, bivša oskrbnica rajnega gospoda župnika Lenarčiča. Bila je svoj čas velika dobrotnica ubogih. N. v m. p.! — Pri Sv. Tomažu pri Ormožu je umrla dne 27. avg. gosa Doroteja Škrlec, bivša c. kr. poštarica, posestnica in gostilničarka. Pogreb se je vršil 20. avg. ob obilni vdeležbi. N. v m. p.! — V Mariboru je umrl trgovec Artur Weingerl.

Obraznave v Mariboru. Pri tukajšnjem okrožnem sodišču se je zagovarjal gostilničar Vincenc Möšler iz Pragerskega, ker je vrgel delavca Peitlerja iz gostilne, da se je isti poškodoval. Möšler je bil obtožen zavoljo telesne poškodbe, toda je bil oproščen. — Oproščen je bil tudi nadučitelj iz Cezanjevec gospod Fr. Šneider, ker je baje neko deklico tepel. Pri obraznavi se je izkazalo, da je bil po krivem zatožen, da ni deklice tepel. Zdaj se bosta morali zagovarjati pred sodnijo mati in hči zaradi krive izpovedbe.

V komisijo za pridobinski davek za okraje Maribor, Sv. Lenart, Slov. Bistrica so bili dne 19. avg. izvoljeni udom sledeči gg.: IV. razred: Matija Čagan, trgovec v Studencih pri Mariboru, Mihael Serne, trg. v Rušah; kot namestnika: Rudolf Bračko, gostilničar v Št. Ilju v Sl. gor., Mihael Turner, gostiln. v Framu. III. razred: Karol Sima, trg. v Peklu pri Poljčanah.

Bratuša je že najdeno deklico spoznal kot svojo hčer. Ko se mu je reklo, da so njegovo hčer našli, se je izrazil: »Saj sem vedel, da bode tako prišlo.« Zakaj je Bratuša umor priznal, čeravno tega ni storil, to bode dognala obraznava.

Otvoritev in blagoslovljenje Žigertovega stolpa se vrši na slovesen način v nedeljo, dne 6. septembra ob vsakem vremenu po sledečem vspredu: 1. skupni odhod mariborskih, ruških in drugih vdeležencev točno ob 7. uri zjutraj iz Ruš. Komur so pota znana, lahko pride seveda čez Sloven. Bistrico, Polskavo, Hoče itd. Iz Framu pa je pot itak zaznamovana. Kdor hoče v Rušah prenočiti, mora dva dni prej naznaniti. 2. Slovesna sv. maša, katero daruje čast. g. dr. Ant. Medved ob 10. uri v cerkvi sv. Aneha. Pela se bode Miklošičeva maša za moški zbor in pevci se prosijo, da prineso seboj note ter pomagajo peti. 3. Ob polu 12. uri odhod k pol ure oddaljenemu stolpu, ki se blagoslovi in otvori. 4. Petje, godba in prosta zabava. Pri Sv. Anehu in stolpu bodo dobre krčme, za želodec pa naj vsak sam skrbi. Vsi Slovenci na zelenem Pohorju in iz drugih, lepih slovenskih krajev, ki Vam je kaj mar za krasno našo zemljo, ki Vam bije srce za planinski svet in Vi vsi predragi udje »Podravske podruž. slov. plan. društva«, pustite ta dan vse muke in skrbi doma za pečjo ter prihitite uživati nedolžno veselje na planine. Iz vsega srca Vam kličemo: prid' vrh planin, nižave sin!

Odlikovanje. Nadučitelju v pokoju in častnemu občanu občine Remšnik g. Janezu Vezjak je podelilo graško namestništvo častno medajlo za 40letno zvesto službovanje.

Zaročil se je g. dr. M. Murko, prof., na graški univerzi z gđc. Jelo Sernečev, hčerjo g. dr. Serneca v Celju.

Važno za sadjerejce v okolici Maribora. Od 15. avgusta naprej se mora vsakdo, kdor nese sadje na trg, izkazati s certifikatom podpisanim od župana, od kod ima sadje, sicer se mu isto odvzame in prodajalec se naznani sodniji.

Novo „politično društvo“. Za gornjeradgonski in ljutomerski okraj se je ustanovilo novo politično društvo, s sedežem pri Sv. Križu pri Ljutomeru. Pravila so že potrjena. Ustanovni shod bo v kratkem.

Orehova vas. Franc Pečovnik, hud pristaš »Štajerca«, je udaril v nedeljo, dne 30. avg. ženo gostilničarja Primca brez vsakega povoda po glavi tako močno, da so morali poslati po zdravnika v Maribor. Posilinska omika! — Znani Gril, bivši kandidat za župana, se je povodom shoda jako nervozno obnašal. O tem pa še poročamo.

Občinski odbor v Orehovi vesi obstoji iz sledečih mož: župan Pišek Franc, svetovalci: Primc Fr., Lobnik Ant., Žigart Janez; odborniki: Horvat Janez, Klinc Jan., Kopše Ant., Gojčič Anton, Pungartnik Franc, Faneld Janez, Divjak Miha, Faleš Jakob. — Sani vrli, pošteni možje, ki bodo vedno delovali v blagor in procvit domovine.

Slovenski ne zna. Gosp. Josef Wutti trgovec v Slov. Gradcu, ne zna slovenski! Tako je izjavil pred kratkim, ko mu je hotel sodnijski sluga dostaviti slovenski poziv. Kaj bo sedaj? Gosp. Josef Wutti ne razume slovenski! Slovenci bi pa tako radi pri njem kupovali, a gospod ne razume slovenski. Smola, toda ne za Slovence, ampak za Wuttija, ki ne razume slovenski!

Št. Ilj v Slov. gor. Tukaj je razpisana služba c. kr. poštarja. Na razglasu, kateri je pisan samo v nemškem jeziku, smo zapazili, da se ne zahteva, da bi naj bil imenovan uradnik več ob deželnih jezikov. Dovoljemo si vprašati slavno c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu, zakaj ne skrbi, da bi se postavil na to mesto tak poštar, kateremu ne bode slovenska beseda tuja in nerazumljiva? Zdaj imamo gospodično, katera nas čudno gleda, ker ne razume slovenskega jezika, da celo beseda pismo ji je popolnoma nerazumljiva. Če kedo vpraša po pismu, ga nekaj časa gleda, potem pa ga vpraša, zakaj ne pove nemški. Zaradi tega mi zahtevamo, da se na to mesto postavi uradnik, več ob deželnih jezikov.

Od Sv. Ilja v Slov. gor. se nam še piše: V četrtek, dne 27. avg. je bil za nas obmejne Slovence velepomemben dan, veleznamenit pa tudi za celo našo Slovenijo. Vršila se je namreč v Št. Iljski občini občinska volitev, in Slovenci smo zmagali. Že pred tremi leti so pri volitvi Slovenci vrlo delali, a so propali, ker nedostajalo jim je odločnega in vstrajnega voditelja. Za to dobo pa nam je sam Bog podaril nad vse izbornega vodjo v osebi č. g. Roškarja. Le njegovemu energičnemu delovanju se imamo zahvaliti za dober izid. Predvsem pa so tudi hvale vredni naši zavedni možje volilci, kateri so v tako velikanskem številu prišli volit ter so se s tem činom osvobodili iz krempljev naših od vseh vetrov pritepenih nemčurjev. Izvoljeni so v III. razredu odborniki gg.: Cimperc Fr., Freiham Fr., Tisler Miha, Ferik Josip; namestnika: From Rupert in Potočnik Franc. V II. razredu nasprotniki: Fišereder, bivši župan v Št. Ilju, Repnik, bivši župan v Cirknici, Gierlinger, Rudolfer, namestnika pa: Flucher K. in Sadu F. V I. volilnem razredu gg.: Thaler Fr., Swaty Karol, Celcer Franc, Bauman Janez, namestnika: Bračko Rudolf in Lamežnik Josip. — Ko se je razglasilo, da so slovenski kandidatje prodrli tudi v I. razredu, bilo je veselje zmagoslavja na naši strani nepopisno. Videli sem kmeta, ki se je jokal veselja, objemali so se kot bratje, prepevali pa napivali in veselja poskakovali. Ko pa nam je dični naš vodja spregovoril tudi

navduševalne besede, ter omenjal, da se bode te naše zmage veselila cela Slovenija, je radost volilcev priklopila do vrhunca. Kako pa so se držali nasprotniki, si sami dragi bralci lahko mislite. Skrajno potrti so odkobacali z volišča. Razne zanimivosti izza volitve pričim prihodnjic.

Polički očka Reininger jo je kaj klaverno pobrisal s svojim šimelnom iz volišča v št. lju, ko so zmagali Slovenci. Dobremu ateku Repniku je s solzami v očeh tožil: »Ah, škoda za tiste svetle »Südmarkine« kronice, ki sem jih zlučal za agitacijo. Ti prokleti . . . !« Kot grah debele solze mu zaigrajo po licih, da so ga atek komaj utolažili. He, he, Reininger, pojdi raje prihodnjic slepe miši loviti, ne pa agitirati.

Slovenske stariše v Mariboru in bližnji okolici opozarjamo, da se vrši vpisovanje otrok v vadnico c. kr. učiteljskega v Mariboru dne 16. sept. od 3 do 4. ure popoldne. Slovenski stariši, dajte svoje fante le v to šolo! Ne zamudite pravočasnega vpisanja! Primerna šola za dekleta slovenskih starišev pa je ljudska šola pri č. šolskih sestrah! Izdajica naroda je, kdor pošilja svoje otroke v nemške šole, dokler ima slovenske na razpolago!

Iz Spod. Polskave se nam piše: Tukaj prirejani shod je hudo spekel spodnjestajersko nemčurstvo, kar se razvidi iz njihovih listov. Pišejo seveda o shodu tudi lažljivo, toda to je že njihova navada, katero vsakdo dobro pozna, gotovo tudi njih čitatelji. Toda opozarjam Vas, gospod urednik, da je tudi »Domovina« v svojem poročevanju zagrešila hudo napako, ker piše, da »pol ure od postaje Pragersko leži velika slovenska naselbina Spodnja Polskava.« Polskava — slovenska naselbina?! Gospod urednik, popravite to napako, na katero sem Vas opozoril, kakor se zdi Vam dobro in primerno.

Volitve v okrajni zastop gornjeradgonski se vršijo dne 10. sept. ob 2. uri popoldne za veleposestvo, dne 11. septembra ob 8. uri z arana za kmetске občine. — Kmetске občine volijo 17 zastopnikov! Narodni slovenski volilci, bliža se za vas vevažen trenutek. Ako pridete vsi na volišče in ako volite složno, potem boste okraj oslobodili mnogoletne nemčurske nadvlade. Ves slovenski narod gleda prihodnje dni na vas ter pričakuje od vas, da zopet okraju pridobite častno ime med slovenskim ljudstvom. Z gospodarjenjem sedajnega okrajnega zastopa je celi okraj nezadovoljen. Ceste so slabe, doklade velike. Bkenci so bili kupljeni, pa niso bili za naš kraj. Le doklade so vedno rastle! Od 18% na 20%, in od 20 na 27%. Kam pridemo, če bo šlo tako naprej? Volite, narodni volilci, svoje kmetске tovariše v okrajni zastop, ne pa gospode in njih podrepnike, katerim ste kmetje le »vozniki«. Rešite, kmetje, dne 10. in 11. čast kmetsko in čast slovensko!

Mesto nadučitelja ja razpisano na dvorazredni šoli v Koprivnici. Kraj ima ces. kr. pošto, leži ob okrajni cesti eno uro vožnje od železniške postaje Rajhenburg. Prošnje se naj vložijo do 20. sept. t. l.

Nezgodna na železnici. V Slovenjgradcu je vlak, v katerem so bili vojaki 97. pešpolka, dobil tako silen sunek, da so se nekateri vojaki močno pobili na glavah.

Nesreča. V Trbovljah se je ponesrečil delavec Anton Jelen. Hotel je skočiti na voz, pri tem se mu je spodrsnilo ter je prišel z nogo pod kolo, ki mu je zlomilo nogo pod kolenom. Prepeljali so ga v bolnico, kjer so mu nogo odrezali. — Pokrivač Janez Kral iz Loke pri Zidanem mostu je padel 28. avg. pri pokrivanju v Šmarju pri Sevnici raz streho sedem metrov globoko ter se tako močno poškodoval, da je dne 29. avg. umrl.

Ogenj. Dne 26. m. m. je nastal ogenj v dimniku hiše veleposest. Mih. Dernovška v Dragi pri Trbovljah. K sreči so takoj na lice mesta došli narodni gasilci pogasili ogenj, da se ni razširil. — V sredo, dne 26. avg. okoli 8. ure popoldne je začelo goret v

kolarnici posestnice Ivane Plomberger v občini Skoke pri Mariboru. Zgorela je tudi hiša in gospodarsko poslopje. Bržkone so zopet zažgali otroci. — V Slov. Bistrici je zgorela dne 26. m. m. zvečer kolarnica posestnika Franca Strasser. Požarna bramba je zabranila, da se ni ogenj razširil na bližnja poslopja. Kako je ogenj nastal, se ne ve. — V Apačah pri Radgoni je zgorela 27. avg. hiša in gospodarsko poslopje Ivana Molih. Tudi tukaj so baje zažgali otroci. —

Četrta obrtnijska zadruga v Ljutomeru. Kakor smo pričakovali, tako se je tudi zgodilo. Pri volitvi starešinstva četrte obrtnijske zadruge, so bili soglasno izvoljeni sami narodno zavedni možje in sicer: Načelnikom g. Alojzij Vršič, trgovec; načelnikovim namestnikom g. Fran Sever, vinski trgovec; odbornikom gg. Ivan Kukovec, pek, Ivan Vaupotič, gostilničar, Jakob Kolarič, mesar, vsi iz Ljutomera in Ivan Ribič, mlinar v Cezanjevcih; namestnikom pa gg. Franc Marinič, gostilničar v Radoslavcih, Matija Škrlec, trgovec z usnjem v Ljutomeru in Alojzij Štibler, lastnik paromlatilnice v Križevcih. Volitve se je udeležilo 77 zadržnikov, kateri so vsi volili kakor jeden mož in to v kljub vsemu obrekovanju in hujskanju od nemškutarске strani, kateri pa so žalibog pomagali tudi nekateri zaslepljenci, katere smo doslej smatrali narodnim. Med volilci smo pa zapazili tudi človeka, kateri si je pri zadnji volitvi največ prizadeval za zmago nemškutarjev ter z njimi volil in še je tudi pred sedajno volitvijo za iste strastno agitiral, kateri pa je sedaj, ko je videl, da ne bode vse nič pomagalo, zaradi tega raje z nami potegnil, da bi s tem volilcem natvezil, da je tudi dobro naroden, da bi si v naših vrstah zopet pridobil odjemalcev, katerih je po zadnji volitvi že precej izgubil. Kako daleč pa sega ta narodnost, sklepamo iz dejanj tega možakarja, kateri je takoj po prejšnji volitvi začel konkurenco delati našemu narodnemu trgovcu in kateri tudi pošilja svoje otroke v nemško šolo. Mi pa nismo tako naivni, da nebi znali razločevati med besedami in dejanji. Kaj so pa storili naši vsegomogocni nemškutarji? — Puške so pometali v kuruzo, in se poskrili. Oni gospod Prager, ki je bil pri zadnji volitvi tako glasen, je sicer prišel, ko pa se je klicalo njegovo ime, se ni oglasil, ker je najbrž moral iti domov gledat, da bi mu kvas ne prekopal. Kaj pa vi, gospod Strasser? Boste se morebiti sedaj zopet pritožili zoper volitev? Zakaj pa ste tako zbežali, kakor da bi bili vzeli preveč soli iz Karlovih varov? No tolažili ste se pač, kakor ste se zamogli: »Hat is nix zu machen; gemer!« Tako je tudi prav in veseli nas, da ste vsaj to sprevidli. Naša zmaga je tedaj bila taka, da lahko služi našim nasprotnikom v sverilo, da se ni dobro z ognjem igrati. Na drugi strani pa naj služi tudi našim narodnim obrtnikom v spodbudo, da storijo vselej in povsod svojo narodno dolžnost. Ta sijajni izid volitve pa se je dosegel le z majhno agitacijo iz narodne strani, in če bi se naše politično in gospodarsko društvo hotelo le nekako vzdramiti in le količkaj delovati, bi pri probujenosti našega naroda tudi pri drugih prilikah smelo pričakovali enakih uspehov. In k temu nam že enkrat pomoz! Bog in sreča junaska!

Cesar je potrdil izvolitev g. Alberta Stiger, načelnika okrajnega zastopa za slovenjebistriški okraj in gosp. Franca Petzolta njegovim namestnikom.

Ruski car na Štajerskem. Poroča se, da se bo ruski car za časa svojega bivanja v Avstriji vdeležil cesarskih lovov na Gornjem Štajerskem.

Podražen petrolej. Petrolejske rafinerije so zvišale cene petroleju za mesec september za 50 v.

Utonil je pri kopanju v Savi blizu Rajhenburga 62letni Anton Petančič v ponedeljek, dne 24. m. m. Truplo so potegnili iz vode 26. m. m.

Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci v prvi razred za prihodnje šolsko leto 16. septembra od 8. do 11. ure. Sprejemni izpit se začne 16. septembra ob 11. uri dopoldne. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v prvi razred, morajo priti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska spričevala. — V Celju, dne 1. septembra 1903.

Najden denar. V sladkogorski župniji se je našla precejšnja svota denarja ter jo lahko isti, ki dokaže, da jo je izgubil, vsak čas dobi v župnišču.

Galicija pri Žalcu. V nedeljo, dne 6. sept. 1903 popoldne ob 4. uri vrši se osnovalni shod kmetijskega in bralnega društva v Galiciji pri Matjažu z jako zanimivim vsporedom, kakor govori, petje, diletantne predstave itd. Glavna reč pa je ta, da sklicujejo ta shod gališki fantje, kateri se želijo dvigniti tako duševno kakor gospodarsko do višje stopnje kakor dosedaj, in ravno zato je želeli, da pride na to zborovanje dovolj naroda skupaj, kajti gre se za nič manj kakor za dušni in telesni blagor gališkega naraščaja.

Od Sotle se nam poroča, da so izvršili merjenje za uravnavo reke, ki je vsako leto opustošila mnogo polja s preplavljenjem. Upamo, da bo merjenju sledila tudi kmalu izvršitev.

V Vojniku so si izvolili za župana g. Tratnika, o katerem pišejo nemški listi, da je vrl Nemeč. No ime nič ne priča o pristnosti njegovega nemškega značaja!

Iz Laškega se nam poroča: V tukajšnje toplice se je prišel zdraviti nekdanji veliki vezir perzijski Hadji Ali Khan.

Cerkvene stvari.

Sv. Peter pri Mariboru. Kakor druga leta bo tudi letos na praznik rojstva Marijinega v prijazni cerkvi Gorske Matere božje romarski shod. Poskrbelo se bo, da romarji lahko opravijo svojo pobožnost. Letos pa bo svečanost tem slovesnejša, ker se bo vsa prenovljena cerkev znovič blagoslovila.

Društvena poročila.

Mladinska veselica pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Dobili smo dolgo poročilo o tej veselici, katerega pa ravno radi obsežnosti danes ne moremo priobčiti. Kakor povzamemo, je veselica krasno vspela. Petje in igranje je bilo izborno. Slavnostni govor je imel g. dr. Jak. Žmavc ter razpravljal, kakšno naj bo delovanje bral. društva na kmetih. Za njim je govoril tudi mladenič R. Nemeč.

Ljutomer. Šolska veselica se vrši na Malo Gospojnico to je v torek 8. septem. po večernicah ob treh popoldan na vrtu g. Kukovca. Vspored obsega tamburanje, petje, deklamacije, otroške igre in pogostovanje otrok. Stariši in vsi prijatelji Franc Jožefove šole in šolske mladine so vladno vabljani.

V Okoslavcih pri Sv. Juriju ob Ščavnici se bo blagoslovila brizgalnica mladega prostovolj. sloven. gasilnega društva v nedeljo, dne 6. sept. t. l. Kakor se kaže na vseh krajih, napredujemo z velikimi koraki pri Sv. Juriju. Mlademu društvu pa želimo obilo vspeha v korist svojemu bližnjemu in narodu, iz katerega smo izšli. Z veseljem bi vskliknil s pesnikom: »Nov zarod vstaja, pomlajen ves nov.«

Gasilno društvo v Dragotincih. Dne 23. avg. se je blagoslovila brizgalnica slov. prostov. gasilnega društva v Dragotincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Cela vas se je oblekla v praznično obleko in tudi brizgalna je bila lepo okinčana. Kakor čili »Sokoli« korakali so slovenski gasilci ponosno in junasko, in svetle čelade so se bliščale v solncu. Veličastno so se glasile pesmi pevcev pri njih maši, da je človeku nehote poskakovalo srce in se povzdignilo goreče k molitvi za dragi slovenski dom. Vrli gasilci, čuvajte in branite last svojega bližnjega, čuvajte in branite tudi last svojega naroda. V to vam pomoz! Bog!

Velika ljudska veselica v Št. Lenuartu v Slov. gor. Tukajšnje brambo in gospodarsko društvo priredi dne 6. septem. t. l. v proslavo Nj. veličanstva Fran Josipa I. veliko ljudsko veselico na vrtu gostilne g. Poliča z jako zanimivim vspeodom. Odbor društva se je veliko trudil, prirediti veselico jako zabavno, zato upamo, da bo ta naš trud poplačan z obilnim obiskom. Iz Št. Lenarta in okolice naj pride vse slovensko, kar leze in gre, ta dan na veselico. Upamo, da nam bodo Mariborčani vrnili naš obisk povodom velike Ciril in Metodove slavnosti v juniju!

Zveza slovenskih požarnih bramb za Spod. Štajersko je sklenila, da bode njeno glasilo samo celjska »Domovina«. Opravičeno dvomimo, da bode ta sklep ugajal vsem požarnim brambam. Če bo Zveza postopala strankarski, ne bode dosegla svojega namena, da združi vse slovenske požarne brambe pod svojim okriljem.

Prošnja. »Kmetijsk. društvo Lešnica in okolica pri Ormožu« si snuje svojo društveno knjižnico. Mlado, od aprila t. l. delujoče društvo, katero se bavi edino le s kmetijstvom, šteje danes blizu 200 udov. Sedanje denarno stanje je seveda še prav slabo. Društvo si je med drugim s primerno velikimi stroški zasadiło svoj lasten amerik. matičnjak. Obrabamo se torej do Vas, p. n. rojaki z vlijudno prošnjo: podpirajte nas! Podarite društvu knjig in časopisov gospodarske ali poučljive vsebine, ali nas podpirajte z denarnimi doneski. Prejem blagohotno poslanih daril se bo potrdil v naših časopisih. Na zdar! Za »kmet. društvo Lešnica in okolica«: Fr. Vabič, t. č. predsed.

Iz drugih krajev.

Papeževa dobrodelnost. Leon XIII. je svoje usmiljenje do revežev in ubožcev pač podedoval od svoje pobožne matere Ane, ki je bila znana v vsi okolici karpinetski kot velika dobrotnica. Zlasti v letih 1853. in 1854 se je blagi starček, ko je bil še nadškof v Perugiji, pokazal kot moža, ki ima usmiljenje s svojim trpečim bližnjikom. V zimi onih let je začela namreč lakota trkati na vrata ubožcev. Na nadškofov nasvet sestavile so se posebne komisije in se nabirali denarni doneski. Leon je prekosil vse s svojim vzgledom in ubožci so se v celih trumah obračali do njega. Dal je napraviti veliko kuhinjo in v veliko veselje mu je bilo, da je mogel reveže nahraniti v svoji škofovski hiši. Ko je potreba postajala vedno večja, ni njegova dobrodelnost poznala nobene meje. Zlasti je skrbel za osirotele otroke, za katere je ustanovil nove zavode. Tudi kot papež je zelo radodarno podpiral mestne ubožce v Rimu in okolici, o čemur so časniki vsako leto prinašali daljše poročila.

Prepir zaradi vislic. V srednjem veku so imele, posebno po nemškem, nekatere vasi pravico, vesiti zločince. Tako tudi neka vas v Tiringu. Ker pa že v dotični vasi dolgo ni bilo kakega vešal vrednega zločinca, so vislice polagoma strohnele in razpadle. Kar so nenadoma zasačili nekega glasovitega roparja, katerega bi po postavah morali obesiti. — Pa kaj početi? Stara vešala niso več za rabo, za nova ni denarja, ker je občina preuboga! Kar se je domislil nekdo, da ima sosednja vas tudi svoja, še popolnoma nova in vporabna vešala. Meni nič, tebi nič so vlekli roparja k sosednjim vislicam, djali mu vrv za vrat ter ga poslali na drugi svet, to pa brez dovoljenja ali vprašanja dotične občine. Ko so pravi posestniki vešal videli, kaj se je zgodilo, začel se je hud prepir med občinama. Ker se doma niso mogli pobotati, pritožila se je dotična občina celo pri skupnem deželnem knezu, vsa razjarjena, da so se posluževali sosednji občani njihovih vešal. Med drugim je stalo tudi sledeče v pritožbi: »Da bi se prebivalci iz sosednje vasi posluževali naših vešal, to ne gre že iz tega vzroka, ker smo mi svoja vešala postavili za — nas in naše otroke!«

Maščevanje. Blizu Ribnice je zgorela neka vas do tal. Po oglju so brskali vaški otroci ter začeli nabirati žeblje in druge manjše železne ostanke. Prišli so tudi ribniški otroci ter začeli nabirati žeblje, a domači otroci so jih napodili. Sedaj so pa vpili ribniški otroci: »Le čajte, čajte, bodemo že Boga prosili, da bo tudi pri nas gorelo, potem vam pa mi ne bomo pustili žebeljev pobirati!«

20 funtov ledu na dan. Neko deklo v Wellstonu v Ameriki poje vsak dan od 15 do 20 funtov ledu. Vkljub temu je popolnoma zdrava.

Pritlikavka umrla. Iz New Yorka pišejo: Gdč. Mary J. Piercey, baje najmanjša ženska na svetu, je umrla v svojem stanovanju v Bayonne. Bida je 31 palcev visoka, tehtala je 50 funtov in je dosegla 40 let. Vročina zadnjih dni je kriva njene smrti.

Nov način tatov. Tatovi pridejo vedno na neke nove misli, da zamorejo krasti. V Parizu se je dogodil naslednji dogodek: Neka imenitna gospa je stopila v prodajalno, da si kupi novo obleko. V tistem trenutku, ko je ona stopila v prodajalno, je obstal zunaj nek gospod, ki se je sprehajal pred prodajalno, ogledoval izložbo, ter tupatam postal pred vratni in gledal v prodajalno, prav kot bi čakal gospo. Gospa v prodajalni je izbirala in izbirala dragoceno blago. Stopila je z denarjem h blagajni, da bi plačala — a v tistem trenutku skoči čakajoči gospod v prodajalno in udari gospo za uho: »Nesrečnica! Ali ti nisem prepovedal te obleke kupiti?!« ji potegne denar iz rok ter zbeži predno so navzoči zaznali, kaj je. Gospa pa je omedlela in trajalo je dokaj časa, predno se je zopet zavedla. Poslovodja pa ji je nato dejal: »Milostljiva, zelo obžalujemo ta dogodek, toda če Vaš soprog ne želi... »Moj soprog?« se začudi gospa, »jaz ne poznam tega človeka; tat je.« In s solznimi očmi je nato prosila gospa, da so to takoj javili policiji. Pa o tatu ni duha ne sluha.

Gospodarske drobtinice.

Posojilnica — Raiffeisenovka na Bizeljskem bode odslej slovensko uradovala, sprejemala tudi hranilne vloge, katere po 4 $\frac{1}{2}$ % obrestuje, in razširila svoj delokrog še na sosedni župniji: Kapele in Pišce.

Poziv slovenskim čebelarjem.

V večini slovenskih krajev daje ajda čebelam glavno pašo. Pri nas na Spodnje Štajerskem je navada, da oni čebelarji, ki čebelarijo še po starem sistemu t. j. z nepremakljivim satovjem, pomorijo po končani paši, to je navadno v drugi polovici meseca septembra, gotovo število čebelnih ljudstev, iztrgajo satovje iz panjev ter tako vso vsebino panja prodajo. Zdaj pridejo medarji v vasi medu kupovat, in tudi razni drugi trgovci se za ta čas pečajo z medovim barantanjem. Pa kako ti ljudje pri tem postopajo! Kupec ima ob cesti postavljen odprt sod, v katerega pomeče kupljeno blago. Razume se, da med privabi ogromno množino sosednih čebel v ta sod, zlasti ker je paša že končana. Kupec,

oziroma njegov delavec pa prav hladnokrvno po sodu okoli z metlo čebele vkup pometa ter jih z debelim batom v med — prav za prav v ono ostudno brozgo — pomečka in potlači, da bi mu medu ne odnašale.

Dragi čebelarji! Vprašam Vas tedaj, ali je to početje današnjemu času XX. stoletja primerno? Prvič je jako ostudno, gabljivo; pomislimo, da prosto kmečko ljudstvo samo to nesnago zopet popije, menda sam in pa gospoda medice ne mara. Drugič pa pomorijo medarji s tem v resnici načloveškim početjem mnogo čebel, saj se jih v enem takem sodu v četrt uri na tisoče pomečka. Skušnja uči, da so čebelni panji v krajih, kjer se je med kupoval, v takih časih jako na ljudstvu oslabeli, vendar neveden lastnik ni vedel vzroka.

Ali bi se dalo to krivično postopanje takih kupeev zabraniti? Gotovo! V naših današnjih postavah se najdeti dve točki, ki govorita o: »Poškodovanju tuje lasti« in o »gromadni moritvi koristnih živali.« Kupec torej, ki na zgoraj omenjeni način čebele mori, se brezdvomno krivega stori teh dveh prestopkov. Z ozirom, da bi zamogel s tem storiti čebeloreji v obče veliko uslugo, dovoljujem si vsem čebelarjem onih krajev, kjer je kupovanje medu na omenjeni način v navadi, priporočati sledeče:

Čebelarji posameznih občin, ali več občin skupaj, naj bi vložili potem občinskih uradov pri c. kr. okrajnem glavarstvu nujno prošnjo z mnogimi podpisi čebelarjev, naj bi se na podlagi omenjenih dveh paragrafov takoj izdelal ukaz, da se sme med kupovati le v popolnoma zaprtih prostorih; vsak, ki pride in odide, mora vrata za seboj zapreti; kdor na javni cesti ali sploh na prostem med prevaža ali prenaša, mora ga imeti v zaprti ali dobro zavezani posodi, da čebele ne pridejo do medu; kupec sme sode z medom le popolnoma pripravljene iz kupovalnega prostora odstraniti. To varnostno postopanje je tembolj potrebno, ker je mogoče, da pride na prodaj tudi po gnjilobi okužen med, s kojim bi se lahko čebele: eelega kraja okužile. Gnjloba je pa, kakor je čebelarjem znano, pri čebelah istega pomena, kar je kuga pri ljudeh in pri večjih domačih živalih.

Obrnil sem se na nekega pravnika, da bi mi one točke iz postave poiskal in natančneje razjasnil, pa ne vem si razlagati vzroka, da mi ni odgovoril. Hotel sem namreč ta dva paragrafa tukaj doslovno omeniti, da bi ju zamogel vsak v prošnji natanko navesti ter se na to opirati.

Toliko tedaj toplo priporočam vsem mislečim čebelarjem. Varujmo se take škode, ki se da odvrniti; saj moramo tudi mi čebelarji proti koncu pa še med odjemati »pri zaprtih vratih«, ako nočemo po roparji škode trpeti. Tem čebelam, koje bi nam medarji pomorili, lahko tedaj rešimo življenje, nasproti onim, ki nam jih v teku leta neugodni vremenski pojavi poberejo, pa ne moremo pomagati!

Jan. Jurančič.

Loterijske številke

Gradec 28. avgusta: 56, 83, 17, 28, 37.
Dunaj 28. avgusta: 61, 90, 35, 26, 62.

Društvena naznanila.

- Dne 6. sept. Veselica pri Kapeli z gledal. predstavama, slavnostnim govorom in petjem na telovadnem šolskem prostoru. Začetek po večernicah.
» » » »Kmet. bramb. društva pri Sv. Lovrencu nad Mariborom« veselica v gostilni g. Fr. Skačaja z govori, šaljivo loterijo in prosto zabavo ob 6. uri popol.
» » » »Katol. del. društva v Mariboru« izlet v Kamnico in koncert na vrtu gostilne g. Šerag.
» » » »Bral. društva v Negovi« veselica s petjem, tamburanjem in gled. predstavo v prostorih g. Lashaberja v Ivanjcih.
» » » »Bral. društva pri Sv. Andražu v Slov. gor.« veselica z govorom č. g. Fr. Gornilška in gledal. igro »Eno uro doktor.«
» » » »Bral. društva v Novicerkvi« veselica z dvema gledal. igrama in petjem. Začetek ob pol 4. uri popoldne.
Dne 8. sept. Veselica pri Sv. Bojanku v Slov. gor. v gostilni g. Horvata. Slavnostni govor govori g. dr. Fr. Ilešič. Začetek ob 4. uri pop.
» » » »Požarne brambe v Središču« koncert v gostilni g. Horvata. Začetek ob 4. uri popoldne.
Dne 13. sept. »Katol. izobraž. društva v Studencih pri Mariboru« izlet k Sv. Petru pri Mariboru.